

S.O.S. CAÏZA

42ste jaargang / N° 2 / **juni 2018** driemaandelijks

Verantwoordelijke uitgever:

Lieve Marrannes Weimanstraat 58, 8377 Zuienkerke

Opnieuw boerenmarkt in Nieuwmunster

zie pag. 9

VOORWOORD,

We zijn er eens tussenuit geweest, eventjes zuidwaarts getrokken. Je bezoekt verschillende bezienswaardigheden maar het echte vakantiegevoel krijg je toch vooral wanneer je in stadjes rondloopt en eens ziet hoe men daar leeft.

Mij vielen enkele dingen op.

Wij leven hier relatief dicht opeen. Daar liggen soms kleine dorpjes ergens heel verlaten tussen de heuvels. Er is een kleuter- en lagere school, een bakker, een slager en een kruidenierswinkeltje. De kerk en het gemeentehuis liggen op een pleintje. De huizen zijn aaneen geprangd. De mensen hebben geen tuintje. Als je door het centrum wandelt, kom je praktisch niemand tegen. Dan vraag ik mij af wat die mensen heel de dag doen. Waarvan leven zij? Waar werken ze? Zijn hier veel ouderen? Is er veel leegstand?

Wonen hier nog jonge mensen?

Het familieleven is er nog heel sterk. Kinderen of kleinkinderen maken een dagelijks wandelingetje met opa of oma, gaan met hen om boodschappen. Zo kwamen we in een dorp met een lang en breed plein. Aan de kant stonden bomen en bankjes. Daar zaten de oudere mensen voor hun dagelijks babbeltje. In het midden wandelden twee jonge dames en een oud vrouwtje arm in arm. Ze gesticuleerden druk, hadden elkaar veel te vertellen. Als ze aan het einde van het plein kwamen, lieten ze elkaar los. Ze draaiden zich om in hetzelfde ritme en langs dezelfde kant, ze haakten de armen weer in elkaar en druk pratend begaven ze zich weer naar de overzijde. Daar keerden ze op dezelfde manier. Dat deden ze zo ettelijke keren. Moesten ze aan een bepaald aantal passen komen????

Er wordt ook uitbundig gevierd. Zo kwamen we op een zaterdagmiddag in een stadje. In de kerk was alles in gereedheid gebracht voor een huwelijk.

Het altaar lag bedolven onder bloemenruikers. Auto's stopten aan de hoofdingang. Eerst zette de suite zich klaar. Die was groot en had zich heel feestelijk uitgedost. De dames waren in lange, glitterende kleren en hadden een grotere of kleinere hoed op het hoofd. Je waande je op Waregem Koerse. De bruidsgom arriveerde met zijn mama en de bruid zat in een heel opgesmukte auto aan de zijde van de papa. Ze had moeite bij het uitstappen want de bruidsluier trok tegen. Het bruidspaar liet zich na de plechtigheid rondrijden in een open wagen zodat ze konden zwaaien naar eenieder die ze op hun weg tegenkwamen. Ook bij een doopsel is de familie helemaal in lange feestkledij met hoed. En als je de vrijdag een kerk bezoekt zie je daar de oudere dames samen zitten. Hun haar ligt perfect in de plooi, klaar voor het weekend. Bij de kapper is het super druk. Dan moet ik denken aan mijn jeugdijaren toen ons mama de vrijdag ofwel zelf het haar in krulspelden stak of de "coiffeur" bezocht.

In de kleinere centra speelt het dorpscafé een grote rol in het sociale leven. Op het terras drinken de vrouwen een koffietje nadat ze de kinderen van school gehaald hebben, de mannen nemen er na het werk een pintje en praten wat bij en in het weekend komen de gezinnen er samen om een kleinigheid te eten. Een consummatie is dan ook heel betaalbaar en de zon nodigt uit om buiten te zijn.

Zo hebben we even genoten van het kleurige dorpsleven daar en kunnen we weer appreciëren wat wij hier in ons landje aan zalige dingen hebben.

HISTORIEK VAN DE NORMAALSCHOOL,

— vervolg —

uit een brief van Lieve, 1978

In het jaar 1969 was de normaalschool veel verbeterd. Tot in 1973 waren er bouwwerken. Eerst werden er vier klaslokalen gebouwd en een nieuwe eetzaal. Daarna kwamen er twee laboratoria, een bibliotheek, een schrijnwerkerij, een lokaal voor huishoudkunde en één voor handenarbeid. We zorgden voor veel daglicht zodat het er aangenaam werken en studeren is. De staat subsidieerde de gebouwen maar de inrichting werd met geld vanuit België betaald. De oude klaslokalen werden gerenoveerd en worden nu als slaapzalen gebruikt. Ook aan de watertoevoer wordt druk gewerkt. Het is hard labeur. De arbeiders hebben een tunnel gegraven in het zand en zijn deze nu aan het bezetten met steen zodat er nu geen gevaar meer is voor ondergrondse instortingen. Ze moeten nu nog twintig meter versterken. Dat zijn wel lastige meters al zijn het de laatste want de zandmuren storten nu zo gemakkelijk in en dat bemoeilijkt het werk. Maar het gaat langzaam maar zeker vooruit. Met een katrol worden de stenen één voor één naar beneden gebracht en de emmers zand worden zo naar boven getrokken. De diepte is ongeveer dertig meter. Het is bewonderenswaardig met welk geduld er gewerkt wordt. Maar water is zo kostbaar dat men er alles voor over heeft om het werk tot een goed einde te brengen. Zo zal men de luxe hebben om winter en zomer over drinkwater te beschikken.

[Normaalschool: verblijf van de studenten]

[Normaalschool: nieuwe leslokalen]

Het studiepeil van de normaalschool is ook veel gestegen en dit is vooral dankzij de aanwezigheid van het college "Pablo Sexto". Hier worden veel leerlingen voorbereid om later naar de normaalschool te trekken. Omdat deze leerlingen bij het begin van hun studie over een goede basiskennis beschikken, moeten de professoren zich beter voorbereiden en documenteren zodat zij toch iets meer weten dan hun discipels. Want het is vernederend als een prof door zijn student moet ingelicht worden. Veel van onze afgestudeerde onderwijzers belanden in schooltjes van de campo (platteland) zodat ook daar het peil omhoog gaat. Velen van hen leven er ook en werken samen met de mensen projecten uit die het leven van de gezinnen verbeteren. Zo helpen zij ons want bij gebrek aan tijd kunnen wij er onvoldoende aanwezig zijn.

Als iemand vroeger naar de normaalschool wilde, kon hij daar al met zijn studies beginnen na de lagere school en na vier jaar was hij onderwijzer, dit wil zeggen op de leeftijd van veertien jaar. Dan heeft men ingezien dat de onderwijzer een betere vorming moest krijgen. Men veranderde het systeem. Na het derde middelbaar kon men naar de normaalschool. Later werd dat na het vierde en nog later na zes jaar secundair onderwijs. Dat heeft ook een schaduwzijde: veel kinderen van de campo geraken omwille van economische redenen niet tot in het laatste jaar van het secundair onderwijs. Zo krijgen wij meer studenten uit de stad. Daarom richten wij hier in ons college zoveel mogelijk richtingen op zodat de kinderen van het platteland bij ons hun middelbaar kunnen afwerken en dan naar de normaalschool kunnen. Na drie jaar is men onderwijzer.

In het eerste jaar is er een schifting. Wie geen aanleg voor het onderwijs heeft, valt af en wordt opnieuw georiënteerd naar een andere studierichting. Je kan in het eerste jaar verschillende richtingen kiezen. Zo is er muziek, turnen, handenarbeid, wetenschappen. Bij ons kan je alleen deze laatste richting volgen. In de twee laatste jaren krijgt men vooral opvoedkunde, sociologie en didactiek. ■

ONZE FINANCIËLE TOESTAND,

Zoals we al vroeger gemeld hebben, wordt het onevenwicht tussen de inkomsten van onze vzw. en de financiële noden van het project in Caiza steeds groter, ondanks de inspanningen voor een reële autofinanciering.

Wat zijn de oorzaken?

1. Heel wat van onze regelmatige sponsors hebben een gezegende leeftijd bereikt en vallen af door overlijden.
2. Ontwikkelingshulp is geen belangrijk item meer. Nu steunt men vooral binnenlandse projecten met grote media aandacht.
3. Steeds zwaardere lasten voor het niet gesubsidieerde personeel (van de internaten), vooral na de nieuwe reglementering van de Boliviaanse staat.
4. Succes van het college. Meer en meer jongeren willen er schoollopen en gaan dus op internaat (60% van alle leerlingen).

Hoeveel steun gaven wij in 2017

1. Salaris van de 20 mensen die door ons betaald worden (=52% tegen 37% in 2012)	€ 117.987
2. Kosten internaat en parochiehuis	€ 62.121
3. Uitrusting en onderhoud	€ 9.858
4. Beurzen ,adopties, sociale werken	€ 9.800

Totaal nodig:

Autofinanciering: (= 34% tegenover 19% in 2012)	€ 68.606
Waarvan de kostschoolgelden	€ 49.000
Regelmatige inkomsten van de vzw.:	€ 60.000 (±)

Deficit in 2017 (betaald uit de reserves van de vzw.) na storting van €120.000 aan Caiza bedraagt €60.000.

Gezien de dringendheid nam de vzw. reeds enkele tijdelijke maatregelen.

1. De vzw. beperkt haar steun aan het project in Caiza tot:

- €120.000 in 2017
- €90.000 in 2018
- €60.000 in 2019

2. Beperking van de functioneringskosten van het educatief project in Caiza. Internaten:

- geen nieuwe internen in 2018
- vast kostgeld (150 Bs.) voor iedereen (1 euro = 7.50 bolivianos)
- sluiting van het internaat voor de allerkleinsten
- vertrek van een deel van het personeel.

> Misschien overvallen we jullie met deze weinig opbeurende bedenkingen, maar laten we verder positief blijven.

Het project in Caiza bestaat nu 55 jaar en er is daar enorm veel gerealiseerd. Niet alleen in het onderwijs werd er geïnvesteerd maar ook in talrijke lokale initiatieven. Denk maar even aan de recente problemen met de watervoorziening als gevolg van het "El Niño" fenomeen. Daarvoor heeft men dringende maatregelen getroffen die het hele dorp, het college inbegrepen, ten goede kwamen.

> Dat kon alleen door de steun van zoveel mensen en organisaties die ons project gegene zijn. We kunnen moeilijk iedereen persoonlijk danken, maar onze dank is daarom niet minder groot.

Wij blijven doorwerken voor Caiza. Onze eerste zorg is nu een structurele financiering te zoeken voor de internaten. Dit is echter niet evident.

- De Belgische Dienst voor Ontwikkelingssamenwerking is niet meer actief in Bolivia.
- Er werden reeds vele contacten gelegd met andere organisaties en overheden, maar tot nu toe tevergeefs.
- De Boliviaanse overheid wil de loonlast van de internaat verantwoordelijken niet op zich nemen daar de internaten geen staatsinstellingen zijn.
- De Boliviaanse Bisschoppen Conferentie waarvan, via "Las escuelas de Cristo", de lagere school en het college afhangen, hebben slechts zeer beperkte middelen.

... we blijven zoeken!!!

CONCLUSIE: We hebben jullie steun meer dan ooit nodig. Niet alleen financieel. Je kan ons misschien op het spoor brengen van verenigingen of bedrijven die ons project in Caiza willen ondersteunen. Heb je enig idee of voorstel dat kan helpen, aarzel niet, contacteer ons. >

Georges Suvée / Weimanstraat 58, 8377 Zuienkerke
tel.: +32 50 31 94 93 / georges.suvée@telenet.be / www.soscaiza.be

ENKELE ACTIVITEITEN,

Gebruik didactische koffer in de klas

De lagere school Sint-Jozef Sint-Pieter campus Zuidlaan in Blankenberge heeft met onze koffer gewerkt voor hun vastenactie.

De leerlingen brachten €640 in het laadje. Proficiat!

Gebruik didactische koffer in de klas

Onze koffer verhuisde ook naar de **vrije basisschool "De Zeeboon" in De Haan**. Ook daar hebben de leerkrachten aan een project over Bolivia gewerkt. Hier was het niet de bedoeling om geld in te zamelen. Toch kregen wij van hen €75. Waar voor hartelijk dank!!!

Op de C.O.V. beurs te Kortrijk.

In de paasvakantie trokken we naar **Kortrijk en Gent voor de C.O.V. beurs**. Daar wilden we wat reclame maken voor onze koffer. Verschillende leerkrachten toonden interesse. Hopelijk kunnen wij de koffer nog enkele keren uitlenen.

Op 3 juni hadden we in Nieuwmunster het voorjaarsconcert van "Via Vocis" onder leiding van Thomas Lucas Vanlede en in samenwerking met het Brugse ensemble "Arcus Coloratus". Ze brachten ons de cantate "Weinen, klagen, sorgen, sagen" van J.S. Bach en het mini oratorium "Jephte" van G. Carissimi. Het was een hemels concert op een zonnige zondag. Wat wil je meer?

Nu de zomerse vakantie dagen voor de deur staan, geven we je een Boliviaans receptje mee.

BUÑELOS,

Misschien kan je het eens uitproberen.

In Bolivia bakt men buñelos (oliebollen beignets), zoals bij ons, in veel olie. Meestal drinkt men er api, een warme maisdrank, bij. Gewoonlijk worden ze gegeten bij het verlaten van de mis naar aanleiding van een religieus feest of een plaatselijke kermis. Ze worden opgediend met suikerstroop of met karamel, eveneens bereid uit rietsuiker.

Ingrediënten:

- 300 g bloem
- 2 theelepels bakpoeder
- 3 theelepels suiker
- 1 kopje melk
- 2 eieren
- een snuifje zout

Bereidingswijze:

Bereidingstijd 20 min.

1. Los de gist op in warm water.
2. Doe de bloem in een kom. Vervolgens suiker, eieren, melk en zout. Meng alles dooreen tot je een dik en glad deeg bekomt.
3. Laat het deeg rusten tot het volume verdubbeld is.
4. Vorm met natte handen deegballetjes.
5. Bak ze in hete olie.
6. Warm serveren.

SMAKELIJK !

25 augustus 2018

SFEERVOLLE BOERENMARKT NIEUWMUNSTER T.V.V. SOS CAÏZA.

Ook SOS Caiza staat er met een kraampje met lekkernijen van eigen makelij.
De opbrengst gaat naar Caiza.

Dus kom even langs en breng ons een bezoekje!!

FINANCIËS ONZE ONTVANGSTEN,

Maart 2018

Adopties	€ 476,93
Studiebeurzen	€ 100,00
Gewone giften Vl.	€ 1.506,14
Gewone giften Wal.	€ 580,40
TOTAAL	€ 2.663,47

April 2018

Adopties	€ 991,93
Studiebeurzen	€ 50,00
Gewone giften Vl.	€ 1.126,14
Gewone giften Wal.	€ 1.882,79
Speciale gift uit Antwerpen	€ 5.000,00
TOTAAL	€ 9.050,86

Mei 2018

Adopties	€ 851,72
Studiebeurzen	€ 50,00
Gewone giften Vl.	€ 2.630,14
Gewone giften Wal.	€ 190,40
Actie Blankenberge St. Jozef Campus Zuidlaan	€ 640,00
TOTAAL	€ 4.362,26

DANKBAARHEID VOELEN
EN HET NIET VERTELLEN
IS ZOALS EEN CADEAU INPAKKEN
EN HET NIET AFGEVEN

(W.A.Ward)

HUWELIJKEN – DOOPSELS VERJAARDAGEN...

**Deel uw vreugde
met onze Boliviaanse vrienden**

Stel je vrienden een origineel
en sympathiek geschenk voor:

een storting voor S.O.S. Caiza
BE57 4727 0698 0135
Weimanstraat 58, 8377 Zuienkerke
Tel.: 050 31 94 93

Wij bezorgen ze een fiscaal attest
voor iedere gift van € 40 of meer.

Wil je ons tijdschriftje S.O.S. Caiza via email ontvangen,
stuur ons een mailtje.
mark.makelberge@telenet.be (secretaris-schatbewaarder)
georges.suvee@telenet.be (voorzitter)
lieve.marrannes@telenet.be (verantw. uitgever S.O.S. Caiza)

S.O.S. CAÏZA vzw

REKENINGNUMMERS:

IBAN nummer
BE57 4727 0698 0135
BE24 0000 1234 2238

BIC code (enkel voor het buitenland)
KREDBEBB
BPOTBEB1